

en faldefærdig Træbod, hvor der var Udsalg af foregivne Antikviteter. En banditagtig Olding med hvide Skægstubbe langt ned paa den nøgne Fuglehals hilste hende med orientalsk Ydmyghed. Og uden i Forvejen at forhandle om Prisen købte hun for en ublu Sum en lille Sølvtumling og et forgyldt Spænde, idet hun udendvidere overlod det til Per at betale.

Derefter erklærede hun sig endelig rede til at følge ham paa en Runde gennem Byen. Per fik fat i en Droske, og de kørte afsted.

Vejen gik til Piazza del Popolo, som Nanny absolut først vilde se, fordi hun engang havde læst en Roman af det Navn. Derefter kørte de op over Monte Pincio, gennem Gregoriana-Gaden til Qvirinalet og atter videre — Bakke op, Bakke ned — forbi Diocletians Bade, Kapitol, Forum.

Kusken havde faaet Ordre til at køre raskt. De standsede ingen Steder; Nanny var velfornøjet med at se, hvad der kunde betragtes fra Vognen gennem en Teaterkikkert. Hun glemte ikke de pligtmæssige Forundringsudraab men var i Virkeligheden udelukkende optaget af sig selv eller rettere af Tanken om, hvilket Indtryk hun gjorde paa sin Ledsager.

Hendes Følelser for Per gemte fra gammel Tid en god Del Nag. Hun havde aldrig tilgivet ham, at han dengang forsmaaede hende, og hun havde bestandig gaaet og luret paa en Lejlighed til at skaffe sig Oprejsning. Denne Lejlighed mente hun nu endelig kommen. Derfor havde hun sluppet al sin Bedaarelseskunst løs paa ham allerede den foregaaende Dag ved Mødet paa Banegaarden.

Hensynet til Jakobe bekymrede hende ikke. Hun havde i sin Forkælethed aldrig kunnet tilgive Halv-søsteren, at denne ikke som alle andre vilde lade